

κ. Brocher de la Flechère, καθηγητῶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γενεύης, ἐν τῇ ἐξοχικῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ τοῦ Val d' Arve.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς πέμπτης, 27]8 Σεπτεμβρίου, ὁ Σύλλογος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς προτάσεως τοῦ κ. Albéric Rolin, καθηγητῶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γάνουης, εἰσηγησαμένου τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14 τῶν Ἀποφάσεων περὶ τῆς παραδόσεως, ἅτινα ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ ἐν' Ὁξφόρδῃ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1880 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Moutagne Bernard γενομένη συνόδῳ καὶ κοινῶς γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀποφάσεων τῆς Ὁξφόρδης περὶ παραδόσεως. Τὰ ἄρθρα ταῦτα 13 καὶ 14 ἀναφέρονται εἰς τὸ τοσοῦτον ἐνδιαφέρον ζήτημα τῆς παραδόσεως ἐπὶ πολιτικαῖς πράξεσι. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν πλείστοι ἔλαβον τὸν λόγον ἐγένετο δεκτὰ τροποποιήσεις, καθορίζουσα τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ παράδοσις δεόν νὰ γίνηται.

Τὸ λοιπὸν τῆς συνεδρίας ἀφιερῶθη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ σχεδίου τῆς διεθνοῦς διατάξεως περὶ τῆς ἐξώσεως καὶ παραδοχῆς τῶν ξένων. Εἰσηγητὴς ἐπὶ τούτῳ ἦν ὁ κ. de Bal, μέλος τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου, καθηγητῆς ἐν Γοτίγγῃ, ὃς προήδρευσε τοῦ Συλλόγου ἐν Ἀμβούργῳ.

Ταῦτα ἐν γε τῷ παρόντι, καθότι ἡ σύνοδος ἐξακολουθεῖ ἐτι, περὶ τῶν τεσσάρων μέχρι τοῦ νῦν συνεδρίων κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τοῦ Συλλόγου τοῦ Διεθνοῦς δικαίου κατὰ τὰ ἐπίσημα αὐτῶν πρακτικά. Ἐξ ὧν τε προεσάξαμεν καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς πρακτικαῖς ἐκτεθέντων ζητημάτων φανεροῦται σαφῶς ἡ σπουδαιότης τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τε ἐπιστημονικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν ἔποψιν.

O. A.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ.

Ἡ Μεσόγειος ἐχαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν συγγραφέων τῆς Βίβλου ὡς ἡ «μεγάλῃ θάλασσα», πᾶν δὲ κράτος, ὡς ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρώμη, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Φοινίκη, ἡ Ἰουδαία καὶ ἡ Καρχηδών, ὅπερ εὐρίσκειτο ἐν τῇ «μεγάλῃ θαλάσσῃ» εἶχεν ἐλπίδα νὰ διαδραματίσῃ μέγα πρόσωπον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου. Τούναντίον δὲ τὰ μὴ ἐγγὺς τῆς «μεγάλῃς θαλάσσης» κείμενα ἑσπεροῦντο τῆς ἐλπίδος ταύτης. Ὁ Κολόμβος μετέτρεψε τὸν ὄρον τοῦτον, διότι κατέστησε «μεγάλῃν θάλασσαν» τὸν Ἀτλαντικόν τὰ ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ λοιπὸν λουόμενα κράτη εἶναι σήμερον τὰ μεγάλα κράτη τοῦ κόσμου. Ἡ τῆς Ἀμερικῆς ὅμως ἀνακάλυψις προκάλεσεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ μεταβολήν, ὅταν θὰ προκάλει αἰφνιδία μεταβολὴ τοῦ ἄξονος τῆς σφαίρας, τοιαύτη δὲ μεταβολὴ ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ θὰ ἐπέδρα κυρίως ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες ἦσαν διεσπαρμένοι ἀνὰ σύμπαντα τὸν κόσμον. Ἡ ἡγεμονία τῶν ἐθνῶν μετετέθη εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

Τὰ κυριώτερα τῶν τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν ὑπὸ τὴν τοῦ πολιτισμοῦ ἔποψιν ἦσαν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία, ὅπου πολλοὶ ὑπῆρχον Ἰουδαῖοι. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ὅμως τοῦ Κολόμβου τὰ ἐν τῷ πολιτισμῷ προσέχοντα κράτη ἦσαν ἡ Ἰσπανία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ὅπου δὲν ἐπετρέπετο ἡ ὑπαρξίς Ἰουδαίων. Ἐκ τούτου συνέθη ὥστε ἐνῶ μέχρι τοῦ 1492 οἱ Ἰουδαῖοι ἐτήρουν τὴν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ φιλολογίᾳ θέσιν αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ἐθνῶν τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας, ἡ κατόπιν ἐπὶ 300 ὅλα ἔτη φιλολογικὴ αὐτῶν συμβολὴ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ λοιπὴν ἐργασίαν τοῦ κόσμου ἦτο ἀσήμαντος. Οὕτω τὸ ἄμισρον ἀποτελεσμα τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπῆρξε καταστρεπτικὸν διὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν. Τοῦτο δὲν θὰ συνέβαιεν ἂν μὴ ὑπῆρχεν ἡ ἄλλειψις ἀνεκτικότητος τῶν ἐθνῶν εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων περιτλήθη ἡ διεύθυνσις τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ὅταν ὁ νέος κόσμος ἀπέβη τὸ ἔπαθλον τοῦ τῶν ἐθνῶν πρὸς ἀλληλα ἀγῶνος. Ἡ Ἀγγλία εἶχεν ἐξώσει τοὺς παρ' αὐτῇ Ἰουδαίους πρὸ 200 ἐτῶν, ἡ δὲ Γαλλία, 20 ἔτη κατόπιν τῆς Ἀγγλίας, ἀκριβῶς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔτος, καθ' ὃ ὁ Κολόμβος ἐτίθει τὸν πόδα

ἐπὶ τοῦ νέου κόσμου, εἰς δὲ θὰ εἰσῆρχοντο οἱ Εὐρωπαῖοι, πολυάριθμος ἄμιλος ἐξορίστων, καταλείπων τὴν Ἰσπανίαν, ἀπῆρχετο εἰς ἀναζητήσιν νέου ἐδάφους ἐνεργείας.

Ἀτυχῶς τὰ ἄπερ ἀνεζήτησαν νέα ἐδάφη ἦσαν κυρίως μέρη τοῦ κόσμου, ἅτινα οὐδέποτε εἶχον ἔκτοτε προαχθῆ, ἕνεκα τῆς μεταβολῆς. Ἦν συνεπήγαγεν ἐν τῇ θέσει αὐτῶν ἡ τοῦ Κολόμβου ἀνακάλυψις. Τὸ Μαρόκον, ἡ Τύνις καὶ ἄλλα τινὰ μέρη ἦσαν τὰ κυριώτερα ἄσυλα εἰς ἃ κατέφυγον οἱ Ἰσπανοὶ Ἰουδαῖοι. Ὁ Κολόμβος λοιπὸν κατέστησε τὴν ὑπερῶν τῶν Sephardi λείψανον τοῦ παρελθόντος. Ἡ ἡγεμονία τοῦ Ἰσραὴλ περιτλήθη εἰς τὴν Πολωνίαν. Ὑπὸ ταύτην λοιπὸν τὴν ἔποψιν ὁ Κολόμβος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἀποτελεῖ ὄνομα. ὅτινος μετ' εὐγνωμοσύνης θ' ἀναμνησκονται οἱ Ἰουδαϊκοῦ αἵματος καὶ παιδεύσεως ἄνδρες. Ὁ Κολόμβος, μετατρέψας τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐκ χωρῶν, ἐν αἷς ἐν σωραῖς οἱ Ἰουδαῖοι ἐβίουν πρὸς χώρας, ἐξ ὧν εἶχον ἐκβληθῆ, ἀσυναίσθητως, οὕτως εἶπεῖν, ἐστέρησεν αὐτοὺς τὴν ἐκλογὴν τοῦ συμματῆρα ἐν τῷ ἐκπολιτιστικῷ ἔργῳ τοῦ κόσμου. Ἄλλως ὅπως θὰ εἶχον ἡ τε Ἰσπανία καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ὅταν οἱ τελευταῖοι ἐξεβάλλοντο τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ διοργανωτικὴ καὶ οἰκονομικὴ αὐτῶν ἰκανότης θὰ ἦτο ἀποτελεσματικωτάτη. Ὡς εἶχον τὰ πράγματα ὅμως, τὸ πλεῖστον τοῦ μετὰ τοῦ Νέου Κόσμου ἐμπορίου περιτλήθη εἰς χεῖρας τῶν ἐξωσθέντων Ἰουδαίων. Τὸ ἐμπόριον ὅμως τοῦτο θὰ διεξήγετο κατὰ τρόπον ὅπως διάφορον ἐὰν οἱ Γκραθῆ, οἱ Καρβαγιαὶ οἱ Δὰ Κόστα διηθῦνον τὰς ἐργασίας ταύτας φανερώς ἐξ Ἰσπανίας καὶ οὐχὶ δι' Ἰουδαίων, κρυφίως διατριβόντων ἐν τῇ γῶρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς. Ὅπως ὁποῦντε τὸ γεγονός εἶναι τὸ ἐξῆς, ὅτι ἡ Ἰσπανία ἐξέωσε τὰς μεγαλειτέρας διανοίας τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ νέος κόσμος ἤρξατο ἐπηρεάζων τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον, τὴν πολιτικὴν καὶ τὸν πολιτισμὸν καὶ οὕτως οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκλείσθησαν τοῦ ὑψηλοτέρου εὐρωπαϊκοῦ βίου ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν αἰῶνας.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ.

Τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ὄργανον, ὅπερ ὑπὸ πολλῶν ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἄθυρμα κατὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ, ἀνῆλθεν ἤδη εἰς περιωπὴν σπουδαιοτάτου μέσου ἐπικοινωνίας καὶ ἀγνωσθῆναι εἰσέτι, ὅποιά τινά εἰσι τὰ ὄρια τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς δύναται νὰ παράσχῃ. Οὕτως ὁ ἀμερικανὸς Ἑλίζας Γκραίη, περὶ τοῦ ὁποῦ καὶ αὐτὸς ὁ Μπέλ ἐξέφρασεν ὅτι μεγάλα ὀφείλονται αὐτῷ χάριτες ἐπὶ ταῖς σπουδαίας αὐτοῦ ὑπηρεσίαις ἐν τῇ ἀνακαλύψει τοῦ τηλεφώνου, ἐφεῦρεν ἀντιγραφικόν, οὕτως εἶπεῖν, τηλεγραφον, δι' οὗ κατορθοῦται νὰ διαβιβάζωνται πιστότατα δι' ἀναπαραγωγῆς ἔγγραφα ἢ σημειώματα μετὰ μεγάλης ταχύτητος εἰς ἀποστάσεις, ὅα ἢ ἀπὸ Βιέννης εἰς Βερολίνον. Ὁ τηλεγράφος οὗτος δύναται νὰ λειτουργῇ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ τηλεφώνου ἐπὶ υἷς καὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, ἐξελεγχόμενων καὶ ἐξακριβουμένων τῶν προφορικῶς διαβιβαζόμενων κειμένων διὰ μέσου τῆς μεταβιβάσεως τοῦ ἐγγράφου πρωτοτύπου. Τὸ ἀξιοθύμαστον τῆς τηλεφωνικῆς λειτουργίας ἔγκειται ἐνταῦθα ἐν τῇ προσαρμογῇ αὐτοῦ ἐν πάσῃ τηλεγραφικῇ λειτουργίᾳ, τοῦθ' ὅπερ ἐν οὐδὲν ἄλλῳ συμβαίνει μηχανήματι.

Ἐν Βιέννῃ ὁ κ. Λέκερτ ἐποιήσατο πρό τινων ἐβδομάδων σπουδαίω τῆτιν ἀνακάλυψιν ἐν σχέσει πρὸς τὸ τηλεφώνον, ἧτις δὲν προκαλεῖ ὀλίγην αἰσθησιν ἐν τοῖς ἀρμόδιοις ἐπιστημονικοῖς κύκλοις καὶ αἱ πρακτικαὶ συνέπειαι τῆς ὁποίας δὲν δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ ὑπολογισθῶσι. Τὸ περὶ οὗ λόγος φαινόμενον προκαλεῖται εὐχερῶς ἐν τῷ τηλεφῶνῳ διὰ κατὰ τὴν ὁμιλίαν, ἧτοι φωνογραφικῆς συσκευῆς καὶ τῇ βοθηεῖα ἀπλοῦ συνδυασμοῦ αὐτῆς μετὰ ἡλεκτρικῆς συστοιχίας, ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἢ τριῶν στοιχείων. Κρατεῖται δηλ. ἡ ἀκουστικὴ σύριγξ ἰσορροπῶς ἐν ἀποστάσει ὀλίγων μόνον χιλιοστουέτρων ἀπὸ τοῦ ἐπιστομίου τοῦ μικροφώνου καὶ φουσῆτις ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο συσκευῶν ὑπάρχοντι χώρῳ. Πάραυτα τὸ τηλεφῶνον ἄρχεται νὰ ἴχῃ μετὰ τόνου καὶ σχεδὸν νὰ συρίζῃ.